

Project Erasmus+ Jeugd - « YARIM » YARIM - 2017-2-FR02-KA205-013374

Unit 2: Jeugd en interreligieuze dialog

Trainingsonderdeel N°1	"radicaal" en "radicaliteit"
Doelen	○ Identificeer en ontwikkel zijn eigen representaties in relatie tot de radicaliteit ○ Geconfronteerd worden met de diversiteit van mogelijke representaties in relatie tot de radicaliteit ○ Definieer "radicaal" en "radicaliteit"
Animatie gids Verwachte tijdsduur : 15 ´	De animator stimuleert de spontane expressie van de deelnemers en de uitwisseling
Beschrijving van educatieve activiteiten	De animator stelt de deelnemers voor om te identificeren waardoor ze radicale posities zouden kunnen innemen, "voor mij zou het zijn als iemand papier in de natuur uit de auto gooit ...". Het beoogde doel is te weten dat er geen typisch portret is van het individu dat radicaliseert en dat iedereen de ideeën, gedachten, gevoelens in zich draagt die hem, onder bepaalde omstandigheden, tot radicale houdingen kunnen brengen. De animator vraagt deelnemers om drie woorden of synonieme uitdrukkingen van radicaal te definiëren en maakt een woordwolk met de woorden van de groep. Uit die woordwolk ontwikkelt de animator, geholpen door de groep, een definitie van het woord "radicaal" en een definitie van het woord "radicaliteit".
Lesmateriaal	Post it's

Educatieve middelen voor de animator: methodologische en theoretische bronnen	Definitie van radicaal: betekenis is divers ● Welke doelen we moeten aanpakken aan de diepe oorzaak van de effecten die we willen veranderen. ● Die betrekking heeft op het principe van één ding of op zijn geest. ● Dat is absoluut, het gaat tot het einde van zijn meningen, vasthoudend, rechtlijnig. ● Dat is onsubtiel ● Die de volledige toepassing van enkele principes rechtlijnig aanbeveelt of/en die op alle aspecten van het sociale en politieke leven van toepassing wil zijn. Definitie van radicalisme: Frans woordenboek: "De radicaliteit is de toestand van wat radicaal is, van wat extreem is. We spreken bijvoorbeeld van de radicaliteit van een gedachte wanneer deze geen enkele uitzondering tolereert". Olivier Galland et Anne Muxel: De radicaliteit veronderstelt een reeks houdingen of handelingen die de wil tonen van een breuk met het politieke, economische, sociale en culturele systeem, en met de normen en manieren die in de samenleving van kracht zijn. Het bereikt zijn meest extreme punt wanneer het vergezeld gaat van een rechtvaardiging voor het gebruik van geweld “.

Trainingsonderdeel N °2	Radicaliteit en Jongeren
Doelen	○ Identificeer bij jongeren – eventueel de jongeren van je groep/klas- de gedragingen, attitudes, woorden die kunnen worden omschreven als "radicaal" ○ Identificeer de diversiteit van mogelijk radicalisme: politiek radicalisme, nationalistisch, religieus
Animatie gids Verwachte tijdsduur : 20 ‘	De animator stimuleert de uitdrukking van professionele praktijk en het debat onder de deelnemers

Beschrijving van educatieve activiteiten	De animator verdeelt de groep in subgroepen. Elke groep identificeert de situaties van jongeren die gedragingen / attitudes / woorden aannemen die we radicaal zouden kunnen noemen. Deze situaties van jongeren zijn gecontextualiseerd en dienen als een uitwisseling om te onderzoeken en identificeren met elkaar wat als radicaal wordt ervaren. De animator vat de bijdragen van de groep samen door deze te markeren • Het verschillende radicalisme (politiek, nationalistisch, religieus) en hun sociale gevolgen • De noodzaak van betrokkenheid van jongeren
Lesmateriaal	
Educatieve middelen voor de animator: methodologische en theoretische bronnen	Marie Rose Moro, Franse psychiater, nodigt ons uit om radicalisme in de adolescentie te zien als een vorm van toewijding. De kwestie van de jeugd is om van passiviteit uit de kindertijd naar beweging te gaan. Opgroeien is het transformeren van passieve bewegingen in iets actiefs, wat logisch is voor hem/haar en hem/haar een autonomie geeft, een vrijheid om te denken, te handelen, te zijn. De jonge man/jonge vrouw mobiliseert en gelooft in zijn/haar eigen vermogen om te bewegen, in zijn vermogen om de wereld te vertegenwoordigen en vorm te geven. Tieners en jongvolwassenen zijn geradicaliseerd in de zin dat ze op zoek zijn naar absolute, idealen. Ze willen de waarden veranderen, handelen naar de wereld, transformeren, eerlijker maken. De inzet kan religieus, politiek, nationalistisch zijn. De term "radicalisering" wordt tegenwoordig vaak in het meervoud vervoegd om de meervoudigheid van mogelijke bronnen van radicalisering aan te duiden, dat wil zeggen de veelheid aan ideologieën die dit proces kunnen veroorzaken. De geschiedenis van de verschillende landen biedt een veelvoud aan voorbeelden van radicaliseringsprocessen van individuen die zijn toegetreden tot de politieke ideologieën van extreem rechts of extreem links, of nationalistische bewegingen die pleiten voor onafhankelijkheid van hun grondgebied. Religies hebben in de hele geschiedenis van de mensheid ook als basis gediend voor het ontwikkelingsproces dat nadenkt over wat we nu radicaliseringsprocessen noemen. De Wereld- en Europese evenementen van de afgelopen jaren benadrukken de jihadistische radicalisering, maar nu is er ook in de wereld en in Europa een ontwikkeling van politieke radicalisering, vooral van extreemrechts, die zich zorgen maakt over de waarden

	van democratie. Is het beschreven proces anders? Ja, als we de inhoud van de ideologie achter de inzet beschouwen, maar zeker niet diametraal tegenovergesteld in de mechanismen die aan het werk zijn in het proces van radicalisering.

Trainingsonderdeel N°3	Processus de radicalisation
Doelen	○ Identificeer het radicaliseringsproces en zijn verschillende componenten
Animatie gids Verwachte tijdsduur : 35 ‘	De animator bevordert de kennis van deelnemers om de verschillende dimensies van het radicaliseringsproces te definiëren.
Beschrijving van educatieve activiteiten	Mind mapping (heuristic map) <pre> graph TD RP((Radicaliserings-proces)) --> I[Ideologie] RP --> LG[Legitimerig van geweld] RP --> T[Terrostrisme] RP --> AW[Afwijzen van de standaards en waarden] RP --> D[discipline] RP --> AO[absolute overtuiging] EG[Extreme gedachten] </pre>
Lesmateriaal	

Educatieve middelen voor de animator: methodologische en theoretische bronnen	Hoe duiden we 'radikalisering'? Definitie: We noemen radicalisering, het proces waarbij een persoon zich aan een ideologie houdt, een geloof (inclusief religieus), de persoon houdt zich bezig met een proces van extreem denken dat hem ertoe brengt een absolute overtuiging van deze ideeën te ontwikkelen die een breuk met de waarden veroorzaakte. Hij/zij heeft vaste normen van de samenleving waarin hij leeft. Het kan wel of niet worden onderworpen aan discipline. Dit proces van extreem denken kan het individu bijvoorbeeld tot een legitimering van geweld brengen en de gewelddadige daad van terroristische aard overschrijden. Dit wordt gewelddadige radicalisering genoemd. Proces: route waarmee een persoon zich bezig houdt en hem geleidelijk ertoe brengt om te transformeren, keuzes te maken, zijn relatie met anderen, de samenleving te veranderen. Het transformatieproces omvat een interne mobilisatie van het onderwerp: het onderwerp staat centraal. Het mobiliseert zijn loop in deze psychische bronnen, sociaal, cognitief, fysiek. In de opstelling van al deze individuele middelen wordt de specificiteit van elke transformerende ontwikkeling, geleerde les, bepaald en gerealiseerd. Een invloed van de omgeving: de omgeving hier in brede zin heeft betrekking op de verschillende dimensies van het territorium. Tegenwoordig kan de omgeving worden opgevat als zowel het gebied van het leven (bijvoorbeeld de buurt), maar ook een territorium dat zich over de hele wereld uitbreidt, met massale mobilisatie van nieuwe communicatiemiddelen. Deze omgeving confronteert het onderwerp met meerdere ervaringen, creëerde kansen voor vergaderingen, biedt (kansen tot) "deals". Het proces combineert zowel interne als externe dimensies van die dynamisch zijn en schaalbaar in de tijd. Zodoende worden bepaalde kansen of "aanbiedingen" in een bepaald stadium van zijn/haar leven door het onderwerp vastgelegd, zodat ze zich anders gaan voelen en (het zaadje) verankerd hebben wat hen de weg wijst. De eigen, interne, identiteitsconstructie op de leeftijd van de jeugd (13/25 jaar) vormt een gunstige periode voor de ontwikkeling van bepaalde invloeden, direct gerelateerd aan sociale en psychologische problemen waarmee het onderwerp wordt geconfronteerd. ideologie: een ideologie is een verzameling, een systeem van ideeën, gedachten, overtuigingen die verwijst naar een representatie

van de wereld. Dit denksysteem kan verwijzen naar de filosofische, sociale, politieke, morele en religieuze domeinen. Een ideologie kan specifiek zijn voor een groep, een sociale categorie of een tijdperk. Dit kan zo een sterke doctrine zijn dat die in staat is om individueel of collectief gedrag te induceren. De ideologie kan dan min of meer duidelijk opgelegd worden als een unieke visie op de wereld, met uitsluiting van andere modellen.

Extreme gedachte: Progressief en continu mentaal proces dat zich in de loop van de tijd kan voordoen, maar ook plotseling en snel gebeurt. Dit cognitieve proces leidt ertoe dat het individu ideeën ontwikkelt, een 'manier van denken' die geleidelijk dominant zal worden. In dit proces beschreven door *G. Bronner*, in zijn boek, 'Extreme Thought', laat de auteur zien hoe in stappen en in fasen, deze manier van denken zal zegevieren in het psychische leven van het onderwerp, zijn /haar keuzes, zijn/haar gedrag sturen en zijn/haar sociale relaties beïnvloeden. Geleidelijk aan isoleert het onderwerp zich van mensen en groepen die zijn/haar manier van denken niet delen en zoekt het verbanden met degenen die dezelfde ideeën volgen. Extreme gedachte laat geen ruimte voor twijfel, het leidt tot een volledige naleving van het onderwerp aan de bepleite stellingen en versterkt de unieke invloeden die deze manier van denken voeden die zichzelf oplegt op een exclusieve / unieke manier. *G. Bronner* laat zien dat elke poging tot tegenargumentatie gedoemd is niet (of niet meer) te worden gehoord, om de sterkte van de naleving van het onderwerp door de verdedigde stellingen te versterken.

Absolute overtuiging: het is een psychisch mechanisme dat ervoor zorgt dat een subject zich volledig en absoluut aan een idee of een reeks ideeën houdt zonder ruimte voor twijfel, contrapunt, tegenargument. Absolute overtuiging is beschreven in de psychiatrie in paranoïde structuren. *BRONNER* nodigt ons uit om te denken dat absolute overtuiging niet beperkt is tot de paranoïden, maar zich kan ontwikkelen in elk ander individu, inclusief mensen met rijk intellectueel en cultureel kapitaal. Deze absolute overtuiging geeft richting aan de keuzes die het onderwerp en zijn gedrag maken.

Beschaming: het proces waarbij een persoon een groep of gemeenschap van gedachten binnengaat, door dwang of overtuiging. "Om een kracht in een organisatie te forceren op basis van de autoriteit en het kleine belang dat aan haar leden wordt gehecht" (Nationaal Centrum voor Textiel en Lexicale bronnen.)

Legitimering van geweld: het onderwerp is om het geweld dat door anderen of door zichzelf is gepleegd, in naam van de bepleite oorzaak, legitiem te maken. Dit is niet een kwestie van het toekennen van een juridische rol, maar van het bevestigen ervan als een noodzakelijk middel om de verdedigde oorzaak te doen gelden, en aldus het adagium te beantwoorden "het doel heiligt de middelen". Het onderwerp kan ervoor kiezen om naar de gewelddadige daad te gaan, dat wil zeggen om zichzelf het recht toe te kennen om maatschappelijke regels te overtreden, te breken met geïnternaliseerde verboden, in de naam van zijn overtuiging. Hij gaat dan verder naar een ander stadium in het proces van radicalisering, dat wat hem van gedachte naar ACT beweegt. De periode van jeugd met zijn ph

	Terrorisme: terrorisme wordt gedefinieerd als een kleine clandestiene groep ondersteund door een ideologie en een economie van middelen die, door geweld, de bestaande macht tart. Terrorisme heeft altijd in de geschiedenis bestaan, maar na de Tweede Wereldoorlog neemt het een iets andere vorm aan en introduceert het "modern" terrorisme. Het principe van de zelfmoordaanslag, die de effectiviteit van de destructieve daad benadrukt en die het idee bepleit dat het individu zijn eigen dood aanbiedt in dienst van de verdedigde ideologie, is algemeen. De uitdaging van het moderne terrorisme is om burgers, en zelfs zoveel mogelijk burgers, te bereiken om een sterke media-impact te veroorzaken en een gevoel van kwetsbaarheid van de burgers van de beoogde landen te genereren. Terrorisme treft dan alle landen van de wereld en wordt een nieuwe vorm van oorlog waarbij burgers in elk gebied betrokken zijn. Breken met de waarden en normen van de samenleving: het proces van radicalisering leidt tot de ontwikkeling van een specifieke manier van denken die het individu of de groep die het bepleit onderscheidt van de meerderheid van andere medeburgers. Door het mechanisme van extreem denken, zal deze manier van denken dominant en exclusief worden en geleidelijk een steeds belangrijker deel van het leven beïnvloeden en hem ertoe brengen zijn gedrag, bijvoorbeeld zijn levensstijl, aan te passen. De introductie van de verplichtingen die verband houden met de uitoefening van de cultus, bijvoorbeeld, zijn keuzes van sociale relaties (het verlaten van bepaalde groepen van behoren tot de winst van anderen). Deze gedragsveranderingen onthullen in feite vaker wel dan niet een diepgaande mutatie van het onderwerp in zijn relatie tot de samenleving waarin hij evolueert en de hechting aan andere referenties die breken met het oorspronkelijke model. Dit is het nieuwe model dat wordt bepleit door de referentie-ideologie die zal domineren met zijn eigen wetten, zijn eigen waarden, zijn eigen regels ten koste van initiële benchmarks.

Trainingsonderdeel N°4	Het jihadistische radicaliseringsproces
Doelen	○ Inzicht in de opkomst van jihadistische radicalisering ○ Inzicht in jihadistisch radicaliseringsproces
Animatie gids Verwachte tijdsduur : 45 ‘	De bemiddelaar presenteert de context van de opkomst van jihadistische radicalisering en organiseert een sessie van analyse van een situatie (case study)

Beschrijving van educatieve activiteiten	De begeleider presenteert een situatie van een jongere, Julien, die zich bezighoudt met een proces van radicalisering (case study van Julian). De deelnemers analyseren deze situatie in het licht van een analytisch kader om de verschillende componenten van het radicaliseringsproces te identificeren. Na het lezen verstrekt de facilitator het volgende: ● Kunnen we in de loop van Julian het ideeën proces identificeren? wat gebeurt er tijdens hij? hoe hij voedt? ● Welke ideologie is het? ● We nemen het idee van extreme gedachte en absolute overtuiging waar? Waarom ? ● We zien het idee van legitimering van geweld? Waarom ? ● We nemen het idee van indoctrinatie waar? ● We zien de breuk met de waarden en normen van de samenleving? Waarom ? ● We zien de inzet van terroristen De facilitator presenteert de context van de opkomst van de jihadistische beweging (zie bronnen)
Lesmateriaal	
Educatieve middelen voor de animator: methodologische en theoretische bronnen	Case study: Jihadistische radicalisering Cursus: fictie maar gebaseerd op echte gebeurtenissen Julien komt uit een familie van Franse origine en woont nabij Lyon, in een woonwijk. Zijn vader heeft een commercieel beroep in supermarkten, zijn moeder is een wetenschapper en werkt in een laboratorium voor medische analyse. Julien komt uit een gezin van twee kinderen. Hij heeft een jongere zus, 4 jaar jonger dan hij. Het gezin lijkt stabiel en verenigd, zonder groot probleem. Ouders voeden hun kinderen op in respect voor anderen, trouw aan de christelijke waarden die hen bezielen. De ouders hebben hun kinderen opgevoed in de katholieke religie (catechismus, doop, communie) maar oefenen niet, dit in tegenstelling tot hun eigen ouders die katholieken praktiseren. Julien had een positieve opleiding. Hij volgde een wetenschappelijk traject, net als zijn moeder, en behaalde zijn bachelor laureaat met onderscheiding. Hij verbindt zich vervolgens tot de universiteit van geneeskunde in het perspectief van het volgen van medische

studies. Julien slaagt echter niet voor de ingangselecties voor deze studies en moet zich heroriënteren. Hij kiest ervoor om zich bezig te houden met biologie.

Op 18-jarige leeftijd wordt Julien geconfronteerd met de dood van zijn grootmoeder van moederskant, met wie hij nauwe banden onderhoudt.

Op 20-jarige leeftijd kondigt Julien aan zijn ouders aan dat hij zich heeft bekeerd tot de islam. Ze verwelkomen deze aankondiging met verbazing, maar verzetten zich niet tegen de keuze van hun zoon. Julien bidt in zijn kamer, verandert zijn eetgewoonten. Hij eet niet langer varkensvlees maar verandert zijn uiterlijk of kleding niet. Hij vervolgt zijn studie.

Geleidelijk vermijdt hij het gaan in kerken tijdens religieuze ceremonies en ter gelegenheid van familie-evenementen die verband houden met de katholieke religie (Kerstmis, doopfeesten, bruiloften, begrafenissen)

Enkele maanden later kondigde hij zijn scheiding met zijn vriendin aan zonder die keuze uit te leggen. De voormalige vriendin van Julian legde uit dat hun band is verzwakt sinds Julien zich wendde tot zijn nieuwe kennissen. Later legde Julian uit dat hij zijn leven niet kan delen met een vrouw die zijn visie op het leven niet deelde en die geen moslim is.

Julien beoefent muziek sinds zijn kindertijd en bespeelt verschillende instrumenten maar verlaat deze activiteit voordat hij zich uiteindelijk afwendt. Hij stelt dat deze activiteit zinloos en onnodig is voor het leven.

Geconfronteerd met deze transformaties van de manier van leven van hun zoon, gaan de ouders de dialoog met hem aan door hun eigen visie op de wereld en de realiteit te beargumenteren. Julien antwoordt door exclusief te verwijzen naar de Koran die hij ijverig leest. De jongeman lijkt geen tegenargument in aanmerking te nemen. Zijn argumenten versterken een discours dat alleen verwijst naar een lezing van een radicale islam.

De banden met zijn vorige leven staan op gespannen voet met zijn huidige leven en opvattingen, Julien besluit zijn universitaire studie te beëindigen, breekt met zijn vrienden en vriendin.

Julien bezoekt een moskee; hij legt regelmatige en vertrouwelijke banden met een groep individuen die onbekend blijven voor de familie en zijn ex-vrienden. Hij besluit Arabisch te leren en begint religieuze teksten te bestuderen.

De relatie met zijn ouders is respectvol, consistent met de regels van de koran die pleiten voor respect voor zijn ouders, maar de dialoog is verbroken, beide partijen zullen meer begrijpen.

Op een dag verdwijnt Julien en geeft geen bericht. Ouders in nood roepen de politie op om zich zorgen te maken over verdwijning. De voorkeur wordt gegeven aan het spoor van jihadistische radicalisering. Er wordt niets aan de familie aangeboden. Geen nieuws van Julian.

Weken later neemt Julien contact op met zijn ouders om hen te vertellen zich geen zorgen te maken, hij is gegaan om te helpen, om levens te redden. Hij is in Syrië. Hij legt de strijd uit om het door Westerse onderdrukte moslimvolk te verdedigen en deel te nemen aan de creatie van een nieuw, rechtvaardiger staat, trouwer aan de voorschriften van de Koran.

Hij stierf in Syrië.

Het voorbeeld van jihadistische radicalisering

De opkomst van ideologie:

Sinds 1928, de opkomst van de Moslimbroeders in Egypte, welke is opgericht door Hassan al-Banna, heeft zich een ideologie ontwikkeld die gebaseerd is op het principe van de vestiging van een islamitisch kalifaat in moslimlanden. De theorie van de intellectueel Sayed Qutb, legt nog steeds een verwijzing naar de ideologie die de terugkeer van het islamitische kalifaat voorstaat tegen westerse onderdrukking en moderniteit. Deze ideologie biedt een sociaal systeem, bestuurd door de sharia, gebouwd op een wettische lezing van de islam. Dit systeem valt op omdat het unieke model op alle gebieden van het politieke leven achteruitgaat, maar ook op het gebied van onderwijs, sociaal, economisch, sport.

Hun slogan:

"God is ons doel, de profeet onze leider

De koran onze constitutie,

Jihad onze kant op,

De martelaar, onze grootste hoop "

De oproep tot jihad is dan het dubbele doel:

1. Weerstaan om de bezetters van moslimlanden te verdrijven
2. Vecht tegen de ongelovige (dat wil zeggen degene die de radicale islam niet respecteert die wordt beschreven in de bepleite ideologie of hij moslim is of niet) waar hij ook woont op de wereldbol. De oproep tot jihad, in deze tweede dimensie, gaat veel verder dan de grenzen van moslimlanden en opent direct de deuren naar het Westen.

Deze ideologie is zich sindsdien blijven ontwikkelen, onder auspiciën van AL Qaeda en vervolgens onder invloed van de groep "Islamitische Staat" die de oprichting van een mondiale islamitische staat bepleit.

Wat is de realiteit van de jihadistische radicalisering vandaag de dag?

De jihadistische radicalisering treft de hele wereld, ver buiten de moslimlanden. De ontwikkeling van een moderne communicatie op basis van nieuwe technologieën biedt veel ruimte voor de ontwikkeling van propaganda-toespraken.

De jihadististen hebben de invloed van nieuwe media op de wereldbevolking begrepen en vooral in de marge daarvan: de nieuwe generatie! De jihadistische propaganda regeert daar! Video's op YouTube, gemaakt door jagers in Afghanistan en vervolgens in Syrië en Irak, websites voor propaganda, referentieteksten met slechts een paar "klikken".

De informatie kan ook worden doorgegeven op 'het grondgebied van het leven' door groepen die een rigoureuze islam beweren, die pleiten voor de terugkeer naar een oorsprongs-islam (bijvoorbeeld salafistische rustisten), of door charismatische individuen, imams of niet, die jongeren beïnvloeden of "omhelzen" en ze omzetten in hun zaak, en dus dienen als een stap in het proces van radicalisering.

Jihadistische radicalisering heeft invloed op onze Europese landen, in het bijzonder Frankrijk, België, Spanje, Engeland door verschillende sociale feiten:

- De reeks aanslagen die deze landen trof, maar ook de veelheid van mislukte pogingen die de mobilisatie van wetshandhaving en nationale veiligheid in het dagelijks leven vereisen en in het maatschappelijk middenveld een gevoel van onveiligheid en kwetsbaarheid wekt. Dit alles heeft economische kosten maar ook aanzienlijke kosten op sociaal en psychologisch niveau. Het risico is om de bevolking te splitsen, om de breuklijnen tussen de verschillende religieuze, culturele en politieke gevoeligheden opnieuw te activeren, maar ook om ernstige verdeeldheid te creëren in het hart van de gemeenschappen, en met name binnen de moslimgemeenschap van elk Europees land. Deze risico's beïnvloeden ons vermogen om "samen te leven" en kunnen onze republikeinse en democratische waarden schenden. Ze kunnen ook afstand nemen van onze democratische waarden, deze jonge mensen die op zoek zijn naar betekenis om aan hun leven te geven en benchmarks om ernaar te streven hun identiteitsconstructie voort te zetten.
- Jonge partijen doen jihad: jonge jongens en meisjes uit de arbeidersklasse en de tweede of derde generatie immigranten, maar niet alleen! De beginnende jihad betreft ook de jonge middenklasse, die een succesvolle school- en universitaire opleiding heeft, van Franse origine, bekeerd tot de islam en vervolgens deelneemt aan een radicale islam. In Frankrijk zijn op 1 maart 2017 2046 mensen formeel geïdentificeerd in een gevechtszone in Syrië en Irak en zijn 249 vermoedelijke doden geteld.

	Hoewel het aantal vertrekkers voor de jihad om het land van Irak en Syrië te bestrijden begint af te nemen, gezien de achteruitgang van de strijdkrachten van de islamitische staat in deze gebieden, is de situatie nog niet opgelost. Het is al duidelijk dat andere uitbraken van gevechten ter verdediging van deze oorzaken overal ter wereld worden geboren en de oproep tot jihad zal niet stoppen. Wat vandaag verandert, is in de eerste plaats de gevechtsmodus die wordt bepleit door de jihad, die de gewelddadige actie van "eenzame wolven" in hun woongebied en de veranderende profielen van de jihad van de kandidaten die zich sinds de eerste vertrek in Afghanistan heeft ontwikkeld en nog steeds stom is met een snelheid die verslaat ons vermogen om te anticiperen.

Trainingsonderdeel N°5	Het 'aanbod' van Jihadisten aan jongeren
Doelen	○ Inzicht in de factoren die jongeren ertoe aanzetten om "aanbod-jihadisten" te ontmoeten
Animatie gids Verwachte tijdsduur : 50 '	
Beschrijving van educatieve activiteiten	De begeleider presenteert een situatie van een jongere die zich bezighoudt met een proces van radicalisering (case study). De deelnemers analyseren deze situatie in het licht van het analytisch kader dat ze krijgen om de verschillende componenten van het radicaliseringsproces te identificeren. Met behulp van het analytisch kader: ● Vertel in een paar regels de situatie zoals het zich aan je voordoet: <i>Dit is een jonge ....</i>

- Wat zijn de sleutelwoorden die dit weerspiegelen?

Religie / Islam /

Wat doet de tekst met jou als burger, gelovige of niet-gelovige?

Het beïnvloedt mijn relatie met mijn religie ... Ik denk ...

Het raakt mijn seculiere overtuiging...

Analyse van de situatie met betrekking tot de inhoud van de toespraak ontwikkeld door de jongere:

Over geloof:

- Aan welke overtuiging / ideologie houdt deze jongere vast?
- Waarover wordt in deze overtuiging / ideologie gesproken?
- Welke manier van denken ontwikkelt hij/ zij in het licht van deze overtuiging / ideologie (vink het vakje aan):
  - Open dialoog
  - Argumenten zijn standpunt met kracht en overtuiging
  - Maakt gebruik van externe argumenten om eigen gezichtspunt te versterken
  - Conformeert, bevestigt, een manier van kijken, zonder dialoog aan te gaan
  - Weigert iedere uitwisseling over zijn/haar geloof

Over de visie op de samenleving (over de staat) waarin hij leeft:

- Wat zijn de hoofdthema's van de discours van jongere over de samenleving waarin hij leeft?
- Wat zijn de beelden, ijkpunten die de jongere heeft over de samenleving waarin hij leeft?
  - Positieve weergave
  - Representaties gemengd tussen positieve en negatieve punten
  - Totaal minachtende weergave
- Welk denkproces ontwikkelt hij met deze kijk op de samenleving:
  - Open dialoog
  - Vertoont zijn standpunt met kracht en overtuiging
  - Gebruikt externe argumenten om zijn eigen mening te versterken
  - Bevestigt zijn dialoog mogelijk zonder perspectief
  - Weigert elke uitwisseling

Over hun standpunten over geopolitiek

- Wat zijn de belangrijkste thema's van de uitspraken van de jongere over de Arabische wereld in termen van het Westen?
- Welke representaties/beelden ontwikkelt hij over jonge moslims over de hele wereld?
- Welke representaties/beelden ontwikkelt hij over de relatie tussen het Westen en de Arabische landen?
- Met welk denkproces ziet hij zich geconfronteerd, als je kijkt naar de relatie tussen de Arabische wereld en de Westerse samenleving:
  - Open dialoog
  - Vertoont zijn standpunt met kracht en overtuiging
  - Gebruikt externe argumenten om zijn eigen mening te versterken
  - Bevestigt zijn dialoog mogelijk zonder perspectief
  - Weiger elke uitwisseling

Over hun visie over het gebruik van geweld

- Roepen ze gewelddadige demonstraties op? Gewapende conflicten, terroristische aanslagen?
Zo ja :
  - Verandert dit naarmate afstandelijke verhalen zich kritisch ontwikkelden?
  - Behelzen de verhalen een sterke emotionele lading?
  - Roept de jongen in zijn rapport op voor gewelddadige inzet?
  - Bepleit hij deelname om de wereld te veranderen? En zo ja, hoe?

Analyse van de situatie in termen van sociaal-culturele en psycho-sociologische factoren

- Uit welke sociaal-culturele omgeving komt de jongere?
- Uit welke cultuur komt uit de jongere?
- Is er in deze cultuur een verbondenheid ontwikkeld met het geloof of niet?
- Welke relaties heeft de jongere met zijn familieachtergrond in zijn jeugd opgebouwd?
- Welke sociale banden heeft de jongere in zijn omgeving opgebouwd? Wat zijn de type groepen waar de jongere toe behoorde in zijn/haar jeugd?
- Zijn deze sociale relaties (of sociale relaties) recent veranderd?

	Analyse van de situatie in termen van psychologische factoren • Wat was zijn /haar leeftijd toen het radicaliseringsproces in gang werd gezet? • Met welke psychische problemen kampte hij/zij op deze leeftijd? • Zijn er belangrijke gebeurtenissen in het leven van deze jongere? Verwijst dit verhaal van Abdel naar andere jonge mensen die je vergezelt of hebt vergezeld? zo ja, kun je dat vertellen? Welke elementen van kennis kun je gebruiken om dit te begrijpen? Welke elementen van kennis begrijp je hier niet van?
Lesmateriaal	

Educatieve middelen voor de animator: methodologische en theoretische bronnen

Case study: Abdel

Interview uitgeschreven in "Enter the mechanisms of violent radicalization to a process-analysis and biographical violent commitments" -Report search for Mission Research Law and justice - April 2017

Under the direction of Xavier Crettiez and Romain Séze- Researchers Bilel Ainine and Thomas Lindemann¹

Abdel werd geboren in Nice in een Marokkaans gezin van bescheiden afkomst. Afkomstig van een moeder die werkt in een kantine en een vader die in hetzelfde bedrijfsgebouw werkt, zegt Abdel dat hij een gelukkige jeugd heeft gehad, waarin 'het hen aan niets ontbrak'. Zijn familie was niet religieus. Zijn vader was vaak afwezig.

Abdel is nogal kritisch op zijn ouders. Hij beschuldigt hen ervan de religie te hebben opgegeven. Ze hebben altijd geprobeerd de bevelen van de samenleving te gehoorzamen: "Voor hen is gelijk hebben 'naar school gaan en werken' en vooral 'doe niets doms'. Volg het pad: neem een diploma en ga aan het werk. En ik zag dat mijn ouders niets wisten en ik leerde hen de religie. Ze wisten niets en hebben nu spijt. Ze hebben een keuze gemaakt. Je moet verantwoordelijk zijn. Ze besloten om meer geld te hebben. Maar ze hielden geen rekening met religie."

Abdel groeide op in een populair district van Nice, "een wijk waar je op verschillende manieren kunt slagen door middel van studies of illegaal, dat wil zeggen door drugs te verkopen. Beide deuren staan open. Abdel pleegde een aantal criminele handelingen, maar hij werd nooit veroordeeld: "Ik was behoorlijk goed geïntegreerd en ik was behoorlijk populair. Ik bracht mijn tijd door met lachen. Ik had geen probleem met de vrienden en zo ... voor ik in de drugs werkte, werd mij gevraagd en ik zei ik eerst nee. Maar het is zo gemakkelijk. We denken vaak aan een moeilijk gezin en zo, maar het is niet waar! "

---

¹ De uitspraken in deze tekst zijn van een jongere die geïnterviewd is ten behoeve van meer inzicht in het proces van radicalisering wat geweld legitimeert. De wetenschappelijke duiding is van de schrijvers van deze tekst. De tekst is gekozen om het inzicht in deze processen te vergroten en kritisch en preventief denken en handelen onder jongerenwerkers en docenten te versterken.

Abdel is een gemiddelde student. Na een scenariowedstrijd tijdens een bezoek aan het Filmfestival van Cannes, waar zijn klas bijna elk jaar naartoe ging, werd Abdel opgemerkt. Hij had een script geschreven over de kombuis van het leven in zijn buurt, en hij besloot vervolgens naar een filmschool te gaan. Hij zei het project te verlaten vanwege zijn onverenigbaarheid met de vereisten van de islam:

Ontdekking van religie:

Op eigen houtje ontdekte Abdul de religie. Hij ontdekt de koran alleen door het te lezen, 's nachts in de badkamer in bed, nog zonder met zijn niet-verwante imams te praten. Wel bezoekt hij elke moskee.

De aantrekkingskracht van de koran:

Het lezen van de Koran door Abdul geeft hem een soort zekerheid, een raamwerk van universele antwoorden die zowel geruststellend als duidelijk zijn: "De teksten van de filosofie die ik las, spraken over hoe de mens de wereld zag. Het zou zoveel wereldbeelden kunnen zijn als het aantal mensen. Ik wilde een visie die antwoorden geeft, die een oplossing biedt. Een visie die de perfecte balans vindt voor mensen, in termen van hoe te leven, hoe te haten, hoe lief te hebben, etc., dat is wat mij het meest interesseerde en toen ik de koran las leek het heel duidelijk! "

Abdel verdedigt een bijna wetenschappelijke benadering van zijn standpunten over de heilige teksten. De Koran en Hadith zijn verschillend voor hem een absolute waarheid die moet worden gevolgd. "De islam, ik zie het zo. Hoe teksten zijn opgesteld en moeten worden gevolgd. Dat wil zeggen, we denken niet dat het het woord van God is, het is duidelijk! De vraag is niet of het de juiste referentie is. " Het is geen vraag. De Sunnah is zo! We moeten hem volgen. Er zijn mensen die wat zeggen. Het feit dat we in Frankrijk wonen, om te werken, daar moet je je aan aanpassen. Maar op dat moment verwijst het niet langer naar de teksten. We moeten daarom onze religie aanpassen aan de leefomgeving. Ik, mijn visie op de islam, is als volgt: vergelijk de islam met democratie? Het is onmogelijk! Als God iets zegt en democratie het tegenovergestelde zegt, wat doen we dan? Wie gaat volgen? Als we mensen volgen en het woord van God vernietigen, dan zijn we in ongelof. Wanneer mensen of regeringen in ongelof oordelen, dan verwijst ik alleen naar de teksten. "

Van wetenschap tot legitimatie van geweld

Indien geweld wordt gelegitimeerd is er een process ontstaan wat tot de overtuiging leidt dat geweld legitiem is. Dit werkt als volgt: De daad van geweld, die zich aan Gods woord onderwerpt, wordt niet langer als negatief gewelddadig beschouwd, maar slechts als een gevolg van de religieuze tekst, en dit gebeurt kritiekloos. Wanneer je de tekst leest en je ziet "Pak je zwaard en slaat in de nek",

kun je het terugsturen zoals je wilt, het is een zwaard en de nek is de nek!

Ervaren en cognitieve resonantie-experimenten

Dit artikel zegt hier dat een islamist² (fanatieke uitvoerder van de Islam) een minachtende blik heeft op dévirilisée-gezelschap dat volledig is gericht op de bevrediging van individualistische genoegens en daarom spiritueel niet in staat is om een oorlogsconflict aan te gaan. Deze westerse invirilité, verzet zich tegen een verheerlijking van nationalistische en oorlogszuchtige houding van meningsuiting, die opgaat in het schone, verergerde islamitische discours.

Dit benadrukt de houding van de jager en geeft Abdel de zorg door te specificeren dat hij sportief is en vechtsporten heeft beoefend. Deze relatie met een bepaalde vechtende mannelijkheid gaat gepaard met een discours dat elk klagend of slachtoffelijk discours verwerpt: "Een echte moslim, hij klaagt niet, het is een basisregel. Hij hoeft niet te klagen dat ze mij dit hebben aangedaan of dat hebben ze gedaan tegen mij! Hij moet antwoorden! "

Collectieve verantwoordelijkheid van kafirun (kafir sing)

In de ogen van Abdel zijn niet alleen westerlingen allemaal collectief verantwoordelijk voor een offensief en repressief overheidsbeleid tegen moslimbevolking. Gevraagd naar de legitimiteit van de terroristische aanslag in Bataclan, antwoordde hij: "De Fransen zijn zo in het Westen dat ze zichzelf de vraag stellen:" Waarom worden we gedood? " We hebben niets gedaan! We zijn onschuldig! We hebben een leider voor wie we hebben gestemd en die een oorlog begint! "

Ervaringen met het geweld van moslims

Abdel kopieerde ook zijn politieke perceptie van anderen door zijn reizen in het buitenland of door zijn kritische kijk op internationale gebeurtenissen die op internet werden gelezen. We begrijpen uit zijn getuigenis dat voor hem de moslimwereld, de Ummah, niet stopt voor de deuren van de Arabische landen, maar ook de volkeren van Azië omvat die ook lijden. Hij ontwikkelde een sterk idee van een grote 'lijdende gemeenschap' die hij met eigen ogen ziet en die resoneert met rapporten over aanvallen op moslimbevolking in

---

² Een Islamist is volgens de Grote Van Dale (2005), is een 'fanatieke moslim, die een theocratie op islamitische grondslag nastreeft'. Koenen (1999) geeft als definitie 'aanhanger van het islamisme', en islamisme is dan een stroming die geen scheiding wil tussen kerk en staat. Prisma (2009) houdt het simpelweg op 'moslimfundamentalist'.

Irak of Syrië.

De emotionele gemeenschap van de Ummah:

Abdel kijkt bijna lyrisch naar een moslimwereld, eerlijk, harmonieus, ondersteunend en rechtvaardig. Zijn getuigenis getuigt van de positieve emotionele schok voor hem van de gemeenschapssolidariteit die hij tijdens zijn reizen heeft ervaren.

Fascinatie voor het islamitische leger:

Abdel is in eerste instantie verbonden met Al-Qaida en bekritiseert de excessen van zwakte die door Daesh zijn begaan, maar hij aarzelt niet om zijn fascinatie te bekennen voor de organisatie van de Islamitische Staat, die een mooie glanzend effect hebben op hem dankzij hun moderniteit en vechtsucces.

Welke elementen kunnen worden geïdentificeerd in het proces van gewelddadige radicalisering?

Het proces van jihadistische radicalisering is het gevolg van de ontmoeting tussen een "aanbod" van radicalisering (voorgesteld in de leefomgeving of op afstand via het internet) en een persoon wiens psychologische en psycho-sociologische eigenaardigheden hem ontvankelijk maken voor deze boodschappen. Marie Rose Moro, een Franse kinderpsychiater, wijst erop dat jongeren geradicaliseerd raken in verband met een groep die hen de illusie biedt hen te herkennen, lief te hebben en hen radicale kansen te geven die onze westerse samenlevingen hen niet kunnen bieden.

Opeenvolgende pauzes:

In dit proces is de opeenvolging van pauzes , wat belangrijke breuken lijken te zijn in het leven van de jongere en die het individu van de ene fase naar de andere leiden, een lidmaatschapsgroep naar de andere, geloof in een ideologie van een discours ... tot gewelddadige actie, die de dood kan legitimeren (zijn eigen en die van anderen). (Eerder werd al gesproken van 'schaalbaar' in de tijd, dit wordt hier genoemd als 'breuken'.)

Progressieve committering:

Religieuze committering: religieus commitment wordt uitgevoerd in verschillende vormen oftewel " onder verschillende invoermodussen:

- De eerste, en meest voorkomende, wordt gerealiseerd in de vorm van een breuk met de familie-omgeving in relatie tot een familie waar religie afwezig is of heel weinig aanwezig is. Deze invoer is soms plotseling
- De tweede als een religieuze toewijding die sterker wordt door een religieuze opvoeding van het gezin, waar de naleving van religieuze waarden sterk is en het gezin leeft met de snelheid van naleving
- De derde in de vorm van een bekering tot een religie, bijvoorbeeld tot de christelijke of islamitische religie.

De inzet voor een proces van gewelddadige radicalisering?

Het proces van radicalisering en extreem denken zet de jongeren ertoe aan verder te zoeken, dit biedt nieuwe bronnen voor verdere inzet tot radicalisering. De geïnterviewde jongere, Abdel, vond het meest in auteurs die als referentie dienen voor de jihadistische ideologie, zoals Hassan al-Banna, Sayed Qutb, Osama bin Laden en de terugkeer naar religieuze teksten die door de beweging als de grondteksten worden beschouwd. De jongelui volgen deze berichten, zonder kritisch denken, met absolute overtuiging die geen ruimte laat voor twijfel.

Een geopolitieke lezing van de wereld op basis van een vertegenwoordiging van de slachtoffers?

Tegen de achtergrond van religieuze toewijding is er vaak een discours gebaseerd op het idee van de onderdrukking van de moslimwereld door het Westen. Dit proces van slachtofferschap ontwikkelt zich geleidelijk door een gevoeligheid voor de oorzaak van moslims in het land waar ze leven, door situaties van discriminatie, niet-erkenning (bijvoorbeeld discriminatie op het werk), geen baan. Het voedt zich echter ook met verhalen over geopolitieke en religieuze conflicten die de moslimwereld raken. Dit proces van slachtofferschap komt voort uit het onderwerp dat specifiek daarvoor een gevoeligheid ontwikkelt, namelijk dat mensen als Abdel de moslimwereld zien 'als onderdrukt door de westerse mogendheden', waarvan sommige dit ook ervaren 'als het beschermen van Joodse belangen'. Er zijn vormen van identificatie voor kinderen, moslimvrouwen die het slachtoffer zijn van conflicten. Dit identificatieproces leidt ertoe dat de persoon, die dit lijden niet rechtstreeks heeft ervaren, met deze slachtoffers wordt geassimileerd en het discours van een slachtoffer internaliseert. De jongere die hier geïnterviewd is, verklaart zichzelf 'slachtoffer namens de moslims en eist schadevergoeding'.

Reparatie, Onderzoek en Expressie van haatboodschappen: Deze wens om te herstellen, uitgedrukt in haatboodschappen van jihadistische ideologie, 'reisde' vanuit Jihadisten naar het westen en werd, over het algemeen ten opzichte, uitgezonden om de ongelovigen aan te spreken. Dit wordt door de jongeren, als Abdel, zonder kritiek overgenomen. Dit verlangen, om de situatie van de grote groep lijdende mensen, te herstellen doet zich gelden in het proces van gewelddadige radicalisering door de bevestiging van de wil om te handelen. Dit is door de wereld te veranderen door individuele acties en deelname aan collectieve actie. De roep om jihad zou een mogelijkheid zijn om een positief antwoord te geven op deze onverzadigde behoefte aan "macht om te handelen". Ongelimiteerde bevoegdheid om te handelen, inclusief die van het gebruik van geweld, is gelegitimeerd door de ideologie van

Jihadisten.

Sociologische en psycho-sociologische factoren die het proces van radicalisering beïnvloeden?

De verandering van lidmaatschapsgroepen:

De jihadistische leer bevordert meestal een geleidelijke distantiëring de jongeren met hun achterban, deze band verslapt of wordt steeds verder doorbroken zodra het proces van radicalisering toeneemt. De jongeren, zoals Abdel, vinden in hun eigen vriendengroep geen echo (meer) van hun zorgen en zoeken daarom meer contact op met mensen die wel overeenstemmen met hun ideologie.

Abdel bijvoorbeeld smeedt nieuwe relaties met groepen die zich houden aan de radicale islam en zich gedragen in overeenstemming met deze toewijding. De jongen verandert zijn imago (bijv. baard) en zijn kleding. Hij transformeert zijn dagelijks leven en is volledig gereorganiseerd vanwege een rigoureuze praktijk van aanbidding, bijna obsessief. Dit alles is gericht op oefenrituelen van gebeden en verplichtingen, die hij zelf nu bezit en naleeft. Er wordt een nieuwe identiteit geconstrueerd. De jongeren kunnen evenwicht vinden in deze toewijding en in de rigoureuze religieuze praktijk en zouden op deze basis geen proces van gewelddadige radicalisering nastreven.

Familielijnen van immigranten: een breuk met het gezinsmodel?

De kwestie van persoonlijke en familiale identiteit manifesteert zich in relatie tot de mate dat vorige generaties een trauma hebben ervaren, als gevolg van ontworteling, culturele schok, gevoelens van niet-erkenning. Sommige jongeren die zich bezighouden met een proces van jihadistische radicalisering hekelen het leed dat hun ouders of grootouders ervaren en wenden zich hierdoor van het overgedragen gezinsmodel af. Ze bekritisieren de onderdanige en passieve positie die hun ouders of grootouders hebben ingenomen bij aankomst in het gastland om hun assimilatie in de samenleving te vergemakkelijken. Ze nemen dan het tegenovergestelde standpunt in, tegen de afwijzing van een samenleving die niet 'inclusief' is, die zijn belofte van integratie niet is nagekomen.

Van kwetsbare gezinnen, of zelfs gedeconstrueerd?

De levensloop van veel jonge jihadisten verwijzen naar familie-instabiliteit welke vaak verlengd is in de tijd, met een vader die vaak schitterde door afwezigheid maar indien aanwezig wel streng in beeld is, of structureel weinig of zelfs volledig afwezig.

Van psychologische factoren in de constructie van identiteit?

Het opbouwen van de identiteit met de psychologische veranderingen die het met zich meebrengt, is een levensfase die bevorderlijk is voor radicale committeringen en het uitdrukken van geweld daardoor.

De jongeren moeten zichzelf projecteren in een toekomst, op weg naar een ideaal. Ze kampen met de afwezigheid van een schets om de samenleving te mobiliseren, om maatschappelijk actief te zijn, het ontbreekt hen vaak aan een professioneel project dat de moeite waard is - en ook gewaardeerd zou zijn-, het ontbreekt hen aan een familieproject of een project met andere jongeren, en ze voelen zich 'als een paar, jonge bladeren in de "lege" confrontatie die de indruk wekt van een "leeg" leven, verstoken van richting”.

Het lidmaatschap van de radicale islam kan deze behoefte wel vervullen want het voorziet in:

- een hoog ideaal in de zin dat het opvalt als unieke referentie, exclusief elk ander model
- een reeks van principes die zijn vastgelegd en die bepalen hoe je denken
- duidelijkheid in gedrag dat voldoet
- rituelen structuur te geven aan het dagelijkse leven en die ook te volgen
- in een referentiegroep waarmee jongeren een identiteit opnieuw kunnen definiëren.

Lidmaatschap van de islam en de radicale islam voorziet in deze behoefte en biedt de jongeren die op zoek zijn naar een enkel antwoord, een model dat opvalt als 'Absolute Waarheid'. Het geeft houvast en beschermt de jongeren onmiddellijk tegen een complexe visie.

De confrontatie met de dood:

De kwestie van de dood en zijn eigen sterfelijkheid wordt in deze zelfde dynamiek nieuw leven ingeblazen in deze periode van identiteitsconstructie, op basis van veel angst. Ideologie, aan de basis van Jihad, geeft een antwoord op wat te verwachten na de dood van het onderwerp en belooft het paradijs. De jihadistische boodschap is duidelijk; het belooft leven na de dood en een paradijs voor de martelaar. Door te beslissen om als een martelaar te sterven in de naam van zijn ideaal, kies je ervoor om voor altijd te leven! Door zijn actie neemt de martelaar deel aan de redding van zijn familieleden.

De cultus van het lichaam en de overheersing van de wet:

Jeugd is een periode van ingrijpende fysieke transformatie. Dit nieuwe lichaam wordt vaak op de voorgrond geplaatst, door kledingattitudes, door sportpraktijken, door te acteren, door seksuele praktijken. In jihadistische betrokkenheid bepleiten propagandaberichten fysieke macht en het gebruik van vechtsporten. Ze ontwikkelen een beeld van mannelijkheid dat overeenkomt met een bepaald beeld van de mens: sterke man, man handelend, met de attributen van de krijger.

De jihadistische ideologie biedt jongens en meisjes ook een maatschappelijk model waarin de man en de vrouw duidelijk worden gedefinieerd en gedifferentieerd. Deze weergave kan voor sommige jongeren een antwoord zijn op hun angsten of onzekerheden in verband met de constructie van hun seksuele identiteit. De meisjes, zelfs zeer jonge meisjes die naar Jihad gaan, claimen een plaats als vrouw, direct onder het gezag van God, echtgenote van jagers (gezien als beschermers en betrouwbaar als Gods soldaten) en moeder van de kinderen van het kalifaat.

Frustratie als activator extreem denkproces?

Mensen die over hun radicalisering praten, uiten niet altijd gevoelens van frustratie, maar die frustraties zijn vaak impliciet aanwezig in het discours van deze jonge mensen. De frustratie kan worden gevoeld door gevoelens van persoonlijk falen, niet van zelfrealisatie, confrontatie met situaties van discriminatie, maar ook van een collectieve dimensie gebaseerd op lidmaatschap van een moslimvolk, geleefd zoals onderdrukt door de Westerse wereld.